

[Boligministeren.]

Man har på denne baggrund gjort gældende, at når långivningen til kontor- og forretningsejendomme begrænses til det, jeg lige nævnte, hører denne långivning naturligt sammen med långivningen til boligbyggeriet og bør kunne baseres på fælles obligationsserier. Disse synspunkter har jeg fundet rigtige. Uanset at jeg er opmærksom på det forbehold, som udvalget har taget i sin betænkning, har jeg fundet det rigtigt at give de to organisationer forhåndstilsagn om, at boligministeriet vil godkende, at det begrænsede udlån til kontor- og forretnings-ejendomme baseres på de samme obligationsserier som udlånet til boligbyggeriet.

Hvordan kan man herefter bedømme mulighederne for at få opfyldt grundsynspunktet for lovforslagets finansieringsbestemmelser? Dette grundsynspunkt er som bekendt, at statsfinansieringen af boligbyggeriet gradvis skal reduceres og afløses af privat långivning med statsgaranti for de yderste midler.

Lad mig begynde med udlejningsbyggeriet. Her kan vi altså nu regne med Byggeriets Finansieringsinstitut som en kendsgerning. Dette institut omfatter både privat og socialt udlejningsbyggeri, og det dækker hele landet, hovedstadsområdet såvel som det øvrige land. Instituttets fædre regner med, at det kan træde i virksomhed pr. 1. april 1959, altså samtidig med at den nye lov skal træde i kraft.

For parcel- og rækkehusbyggeriets vedkommende har vi flere muligheder at vælge imellem. Vi har for det første sparekassernes ordning. Den er allerede trådt i virksomhed, og den dækker hele landet. Denne ordning går som bekendt ud på, at der kan ydes sparekasselån op til 80-85 pct. mod forsikring for de yderste midlers vedkommende.

Dernæst har vi provinsbankernes forslag om oprettelse af et institut, som skal tage sig af rækkehusbyggeriet uden for hovedstadsområdet. Efter denne ordning, som antagelig også træder i kraft den 1. april 1959, skal der uden særlig sikkerhed — naturligvis bortset fra pantesikkerheden — kunne ydes lån op til 80 pct.

Endelig har vi nu det nye institut, som er oprettet af Danske Bankers Fællesrepræsentation og Fællesorganisationen. Dette

skal også kunne yde lån til parcel- og rækkehuse i hovedstadsområdet og skal uden særlig sikkerhed her kunne yde lån op til 75 pct.

For parcel- og rækkehusbyggeriet får vi således to sideløbende ordninger: i hovedstadsområdet får vi sparekasseordningen og Byggeriets Finansieringsinstitut. Og i den øvrige del af landet får vi sparekasseordningen og provinsbankernes finansieringsinstitut.

Som jeg nævnedes under anden behandling, skulle der hermed være sikret finansiering til de bygherrer, som hidtil har opnået statslån efter den såkaldte kapitel V A-ordning.

Jeg fremhævede imidlertid dengang, at de mindrebemidlede parcelhusbygherrer har et større kapitalbehov end de 75-80-85 pct., som kan opnås hos institutterne. Det problem er løst på den måde, at der efter alle 3 ordninger kan gives lån op til 90 pct. mod særlig sikkerhed, og denne sikkerhed kan bestå i statsgaranti, i kommunegaranti eller anden uomtvistelig god sikkerhed.

Hermed skulle, så vidt jeg kan se, hvis jeg må sige det på den måde, hele feltet være dækket, men jeg kan tilføje, at også andre muligheder står åbne. For det første står det som hidtil enhver bygherre frit for at skaffe sig den nødvendige finansiering på anden måde end gennem institutterne, og også for sådanne bygherrer står statsgarantien åben. For det andet har vi jo, omend i et begrænset omfang, mulighed for at yde statslån som den subsidiære ordning, hvis den private finansiering ikke skulle kunne slå til.

Som billedet tegner sig i dag, mener jeg at kunne sige, at der skulle være tilvejebragt forudsætninger for finansiering af det byggeprogram, regeringen har lagt op til, og på grundlag af de retningslinjer, som er nedlagt i lovforslaget. Spørgsmålet om overgang fra statsfinansiering til privatfinansiering af boligbyggeriet går herefter over fra at være en teoretisk talemåde til at være en praktisk realitet. På denne baggrund og på baggrund af den enighed, som har kunnet tilvejebringes mellem de i byggeriets finansiering direkte interesserede parter, vil jeg gerne på ny opfordre alle i denne sal til at stemme for forslaget.

Endelig skal jeg sige, at regeringen må